Posłuchaj

()

Ewangelia na Niedzielę w

Oktawie Wniebowstąpienia

J 15, 26-27 ; 16, 1-4 Onego czasu: Rzekł Jezus uczniom swoim: «Gdy przyjdzie Pocieszyciel, którego ja wam poślę od Ojca, Duch prawdy, który od Ojca pochodzi, On o mnie świadectwo dawać będzie i wy świadectwo dawać będziecie, bo ze mną od początku jesteście. To wam powiedziałem, abyście się nie zrażali. Wyłączą was z synagog, a zbliża się godzina, że każdy, kto Was zabijać będzie, uczyni to mniemając, że Bogu wyświadcza przysługę. A to wam uczynią, bo nie znają Ojca ani Mnie. Ale to wam powiedziałem, abyście, gdy nadejdzie ich godzina, wspomnieli na to, żem ja wam powiedział».

Homilia księdza Jakuba Wujka TJ

Tego tedy Ducha św. Pocieszyciela, Ducha prawdy, którego Syn posyła do Ojca, który od Ojca i Syna i pochodzi, ten urząd jest, że On miał wydawać świadectwo o Panu Chrystusie, to jest miał okazać, że Jezus jest prawdziwy Chrystus, Mesjasz i Syn Boży. To On naprzód napusał i wyraził na sercach apostolskich, potem też przez jasne cuda okazał to światu, uczyniwszy apostoły z nieuków nauczone, z bojaźliwych bardzo śmiałe z krewkich niezwyciężone. Także i o nas tenże Duch św. wewnątrz świadectwo wydaje, iżeśmy synami Bożymi, a na zewnątrz przez uczciwy a pobożny żywot świadczy przed wszystkim światem, że Pan Bóg w nas mieszka.

Lecz nie tylko Duch św. świadczy o Chrystusie, ale i apostołowie Jego i ich namiestnicy: I wy, prawi, przez kazanie wasze, świadczyć będziecie, iż od początku ze mną jesteście. Skąd widzimy, iż Duch św. przez kazanie i przepowiadanie słowa Bożego, jako przez instrument i naczynie swoje, urząd swój sprawuje i dary swe rozlewa, albowiem wiara ze słuchania pochodzi, a słuchanie przez słowo Boże. A toć jest przeciwko tym, którzy gardzą słuchaniem słowa Bożego, a czekają, ażby je Duch św. sam przez się nauczył wszystkiego.

Drugie, tu znać dawa, że potrzeba i pracy i pilności naszej do zbawienia naszego, jako Augustyn św. mówi: Iż ten, który cię stworzył bez ciebie, nie zbawi cię bez ciebie, ale trzeba, żebyś i ty był przy tem, i sam się przyłożył do tego. Duch św., prawi, będzie świadczył o mnie, lecz i wy próżnować nie będziecie, ale także świadectwo z Nim pospołu wydawać będziecie. A toć jest przeciw leniwcom i próżnującym, którzy czekają, ażby Pan Bóg, albo Duch Jego św. sam wszystko w nich sprawił, cokolwiek do zbawienia należy, a sami się najmniej o to starać nie chcą.

Wy o mnie świadectwo wydacie, iż od początku ze mną jesteście. Tu widzimy, jakim świadkom o Panu Chrystusie i o Kościele Jego wierzyć i ufać mamy, albowiem nie tym mistrzom nowym, którzy tak daleko od czasów apostolskich i od ich sukcesji odstąpili, ale onym, którzy są najstarsi i najbliżsi czasów apostolskich, którzy od początku byli z Panem Chrystusem, jako apostołowie i uczniowie Pańscy, potem kościelni doktorowie, uczniowie apostlscy i ich potomkowie, którzy tego uczyli i to pisali, co im podali apostołowie święci, jako są: Dionizjusz Areopagita, uczeń św. Pawła, Klemens, uczeń św. Piotra, Ignacy, Polikarp, Ireneusz, Tertuljan, Origenes, Cyprjan, Bazyli, Chryzostom, Augustyn i insi, którzy od początku przez sukcesję, albo następowanie byli zawsze z Panem Chrystusem w powszechnym Kościele. Którzy ponieważ zgodnie wszyscy o wzywaniu

świętych, o mszy św., o prawdzie Ciała i Krwi Pańskiej w świętym Sakramencie, o czyśćcu, o modlitwach za umarłych i o innych róznicach dzisiejszych świadectwo dają, że tak wierzyli i tak trzymali, jako dziś i my, co nas papieżnikami zowią, przetoż ich świadectwom słuszniej wierzyć mamy, aniżeli tysiącom tysięcy tych apostołów, zbiegłych mnichów, a krzywoprzysięzców, lutrów, kalwinów, pikartów, serwetów i wszelkich łgarzów i mataczów, którzy onych pierwszych doktorów ani dawnością, ani nauką, ani świętością, ani zgodą nigdy dojść nie mogą.

Tomci wam, prawi, mówił, abyście się nie gorszyli. Nie rzekł: Tom wam mówił, aby zgorszenie na was nie przychodziło, albowiem zgorszenie być i przychodzić musi, ale abyście się wy nie gorszyli, to jest, abyście się zgorszeniu unosić i pokusom zwyciężać nie dawali. Skąd widzimy, że chrześcijaninowi przystoi nielada czem się gorszyć, ani się lada wiatrem nauk nowych dać unosić, jako plewa, ale być ziarnem statecznem na bojowisku Pańskiem, to jest w Kościele Jego św. a powszechnym, i tak się wiarą i słowem Bożem ugrontować, żeby go ani same bramy piekielne poruszyć i skazić nie mogły. A choć tych czasów ostatnich widzimy zgorszenia wielkie i sekty rozmaite, wszakże się z tego nic gorszyć nie mamy, gdyż nam to Pan Chrystus dawno powiedział, że to tak być miało. Powstaną, prawi, fałszywi prorocy i zwiodą ich wielu itd.

Modlitwa

Wszechmogący, wieczny Boże, spraw, aby nasza wola zawsze była Ci oddana i abyśmy szczerym sercem służyli Twojemu majestatowi. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twojego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related